

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9382/2025
13.05.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марко Вукмировић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обојица из села ..., општина ..., чији је заједнички пуномоћник Сузана Васиљевић, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4528/2024 од 12.03.2025. године, у седници одржаној 13.05.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4528/2024 од 12.03.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4528/2024 од 12.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Куршумлији П 95/22 од 02.09.2024. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев па је утврђено да тужилац има право својине у обиму удела од $\frac{1}{2}$ на имовини тужених стеченој за време трајања заједнице живота у браку између покојног ГГ и мајке тужиоца покојне ДД, разведен 14.06.2007. године и то на стамбеном објекту спратности П+1+ПК у укупној површини под објектом од 78 м², помоћном објекту – котларници површине 9 м², помоћном објекту 2 – гаража и оставе 50 м², помоћном објекту 3 – остава за дрва пов. 10 м² у Улици ... број .. у Блацу, све изграђено на к.п. бр. .. к.о. Блаце, уписано у л.н. бр. .. к.о. Блаце, са припадајућим земљиштем укупне површине 474 м². Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца у делу у коме је тражио да се утврди да има право својине у обиму удела од $\frac{1}{2}$ на имовини стеченој за време трајања брака између покојног ГГ и мајке тужиоца покојне ДД и то на покретној и непокретној имовини ближе описаној у том ставу изреке пресуде. Ставом трећим изреке, одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 4528/2024 од 12.03.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Куршумлији П 95/22 од 02.09.2024. године у ставу другом и трећем

изреке. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије тужиоца применом члана 404. став 2 Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови из става 1. истог члана да се дозволи одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Предмет тражене правне заштите је утврђење права својине на покретној и непокретној имовини по основу стицања у брачној заједници сада покојне мајке тужиоца и њеног сада покојног супруга, оца тужених. Нижестепени судови су у побијаном делу одлучили одбијањем тужбеног захтева налазећи да нема места примени одредбе члана 171. став 1. Породичног закона, с обзиром да тужилац сходно одредби члана 231. ЗПП није доказао да предметна покретна и непокретна имовина стечена у току трајања брачне заједнице, при чему нема места примени ни одредбе члана 195. Породичног закона која прописује стицање имовине у току трајања породичне заједнице. Тужилац наводи ревизије оспорава правилност утврђеног чињеничног стања, што не може бити разлог за изјављивање посебне ревизије, а уз ревизију није доставио нити се позвао на пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању судова у истој или битно сличној чињеничноправној ствари.

Имајући у виду да се ради о парници у којој одлука о основаности тужбеног захтева зависи од утврђења чињеница у сваком конкретном случају, релевантних за примену материјалног права, а нема потребе за уједначавањем судске праксе, разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни за новим тумачење права, Врховни суд налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је у складу с тим одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизија на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 02.08.2013. године, а вредност предмета спора је 500.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору са захтевом за неновчано потраживање у коме утврђена вредност предмета спора не прелази законом прописани имовински цензус за допуштеност ревизије по члану 403. став 3. ЗПП, то је Врховни суд нашао да изјављена ревизија није дозвољена.

Из тог разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**